

23. 3. 2025–30. 3. 2025 * LV * 2306

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

3. POSTNA NEDELJA

Mojzesu je srečanje z Bogom ob skrivnostno gorečem grmu dalo nekaj odgovorov, pa zastavilo tudi kar nekaj vprašanj. Spoznal je, da je Bog eden in večni, odkril je, da čuti s trpečim ljudstvom in snuje načrt rešitve, a čaka primeren čas in išče človeške sodelavce. Kar grozljivo zveni, ko Mojzesa knjiga govori, kako se je ves narod hranil iz Božje zakladnice, pa večina njih ni bila Bogu všeč; pokopani so bili nekje v puščavi. Jemali so Božje darove, hvaležnosti, zaupanja in ljubezni do Boga pa se iz tega niso naučili. Jih je Bog tako kaznoval? Za človeka, ki jemlje iz Božjega darila le tisto, kar mu godi, pravimo, da mu Bog odtegne svojo milost. Bolje bi bilo reči, da Božja milost v takem človeku nima naravnega temelja in sploh ne more delovati. Kot je nemogoče višjo matematiko podariti temu, ki še osnovne ne obvlada. Ob oni oljki ob

poti, lepo zeleni, a brez sadu, bomo to zakonitost prav lahko razumeli. Od kod potem vrednost in rodovitnost našega življenja, ki bo obstala? Vsako z veseljem in odgovorno opravljeno **delo**, naj bo domače, poklicno, znanstveno, kulturno, intelektualno. To nas oblikuje in utrjuje, resda zahteva napor, a tudi izpopolnjuje in osrečuje. Vsaka **molitev**, kar je tudi vsa vzgoja in oblikovanje duha. Njen sad je, da počasi vse, kar delamo in doživljamo, postaja bivanje z Bogom, v njegovem duhu. Vsako **trpljenje**, naj bo tisto, ki ga sami ustvarjamo ali nas zadene kot del življenja ali kot nezasluzena krivica. Uči nas odpornosti in ponižnosti, odpuščanja in miru v duši. Pa tudi **ustvarjanja skupnosti**, v katero smo postavljeni ali povabljeni, da smo drug drugemu v oporo in v medsebojno bogatenje.

Anton Slabe

ROMARJI UPANJA – iz katehez papeža Franciška o upanju

DEVETA KATEHEZA: Upanje kot vir vzajemne tolažbe in miru

Apostol Pavel nam v Prvem pismu Tesaloničanom pokaže, da krščansko upanje nima le osebne, individualne, ampak tudi občestveno, cerkveno-stno razsežnost. Svoj pogled zato razširi na vse, ki sestavljajo krščansko skupnost, in jih prosi, naj se medsebojno podpirajo: »Opominjamo pa vas, bratje: opozarjajte tiste, ki nočejo delati, tolažite malodušne, podpirajte slabotne, bodite potrpežljivi z vsemi. Glejte, da bi kdo ne vračal komu hudega s hudim, ampak si zmeraj prizadevajte za to, kar je dobro za vas in za vse. Zmeraj se veselite. Neprenehoma molíte. V vsem se zahvaljujte« (1 Tes 5,1-18).

Pri tem misli ne samo na konkretno pomoč, temveč predvsem na vzajemno podporo v upanju. Tako se najprej obrne na tiste, ki sta jim zaupana vodenje in pastoralna odgovornost, saj so ti prvi poklicani, da gojijo upanje. Zaradi svojega služenja, ki presega njihove moči, toliko bolj potrebujejo spoštovanje, razumevanje in dobrohotno podporo vseh. Nato pa preusmeri pozornost na brate, ki so v nevarnosti, da bi upanje izgubili, in podlegajo malodušnosti; ki so obupani in slabotni, ki so podlegli teži življenja in krivde in se jim ne uspe pobrati. Tu morata bližina in podpora celotne Cerkve postati še intenzivnejši ter prevzeti prefinjeno obliko sočutja, ljubezni in tolažbe. Krščanskega upanja zato ni brez pristne in konkretne ljubezni.

V Pismu Rimljanom Pavel poudarja: »Mi, ki smo močni – torej mi, ki

imamo vero, upanje ali pa nimamo veliko težav –, smo dolžni prenašati slabosti šibkih, ne pa ugajati sebi« (Rim 15,1). To sporočilo ne ostaja zaprto znotraj meja krščanske skupnosti, temveč v vsej svoji silovitosti odmeva tudi navzven, v družbenem in civilnem okolju. Je poziv, naj ne gradimo zidov, temveč mostove; naj ne vračamo hudega s hudim, naj premagujemo zlo z dobrim, žalitev z odpuščanjem ter živimo v miru z vsemi, saj je v tem pravi pomen krščanskega upanja.

Upanje, da bi se ohranilo in obstalo, tako nujno potrebuje »telo«, v katerem se različni udje podpirajo in krepijo med seboj, zato je nemogoče, da bi se kdo sam naučil upati. To pomeni, da upamo lahko zato, ker so nas mnogi naši bratje in sestre naučili upati in so naše upanje ohranjali živo. Med njimi so tudi mali, ubogi, preprosti in odrinjeni na rob družbe. Upanja namreč ne pozna, kdor se zapira v svoje lastno blagostanje, dobro počutje in zadovoljstvo. Upajo lahko tisti, ki vsak dan doživljajo preizkušnje, negotovost in lastno omejenost. Ti so najlepši in najmočnejši pričevalci upanja, saj ostajajo trdni v zau-

»Bog bo našel načine in sredstva.
Pustimo mu, da to stori po tihem.
Bog ne bo dovolil, da bi bili prevarani
v svojem zaupanju.«

(Blažena Marija Barbara Maix, redovna ustanoviteljica)

panju v Gospoda, vedoč, da bo onkraj žalosti, stiske in neizogibnosti smrti zadnja beseda Njegova; in to bo beseda usmiljenja, življenja in miru.

Če je pravo bivališče krščanskega upanja skupno telo, ki je Cerkev, pa je njegov življenjski dih, duša, Sveti Duh. Brez Svetega Duha ne moremo imeti upanja, zato nas apostol Pavel

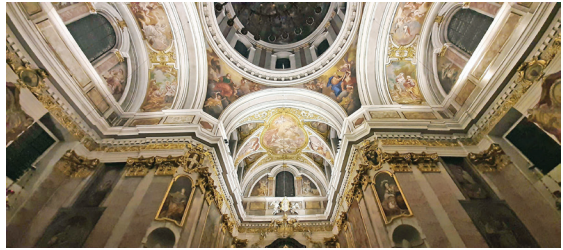
na koncu vabi, naj ga nenehno kličemo. Ni lahko verovati, še težje je upati. A ko Sveti Duh prebiva v naših srcih, je On tisti, ki nam da spoznati, da se nam ni treba bati, kajti Gospod je blizu in skrbi za nas. On je tisti, ki oblikuje naše skupnosti v nenehne binkosti kot živa znamenja upanja za človeško družino.

PRENOVA ELEKTIČNE NAPELJAVE V STOLNICI

Med posebna vzdrževalna dela v stolnici spada tudi skrb za električno napeljavo. Zanimivo bi bilo vedeti, koliko kilometrov različnih električnih kablov je razpeljanih pod in nad ometi, nad zidnimi venci (simsi) in po podstrešju! Kar nekaj napeljave je še precej stare, čeprav je vsak župnik poskrbel, da se je vsaj tu pa tam kaj zamenjalo in posodobilo. Tako smo se tudi letos pred slabim mesecem lotili nekaterih nujno potrebnih posegov.

Najprej smo zamenjali vse luči, ki so osvetljevale freske po vsem obodu ladje, pod kupolo in v prezbiteriju. Ne samo da so neonske luči dotrajale in marsikje pregorele, temveč so bile, skupaj z velikimi svetili na ladijskem simsu, preveč potratne. Zamenjali smo jih z varčnejšimi in sodobnejšimi led-svetili. Na novo smo osvetlili Miklavževo sliko ter sliko Poklon Svetih treh kraljev nad tabernakljem. Prenovili smo tudi osnovno razsvetljavo na koru, odstranili stare odvečne kable, drugo pa bo prišlo na vrsto ob celoviti prenovi orgel in kora.

Posebej nevarna pa je bila stara napeljava, ki je razsvetljevala veliki

lesteneč pred kupolo, saj je bil kabel popolnoma dotrajan in preperel. Hvala Bogu nam je tudi tega uspelo zamenjati, lesteneč pa vsaj nekoliko očistiti prahu in pajčevin.

V prihodnosti nas čaka seveda še veliko dela, zlasti v vseh stranskih kapelah, upam pa, da vam bo tako osvetljena stolnica že sedaj bolj všeč.

DOGODKI PRED NAMI

- **V torek, 25. 3.,** na slovesni praznik Marijinega oznanjenja, bodo svete maše po prazničnem redu.
- **V četrtek, 27. 3.,** bo ob 19.30 koncert zbora z Univerze v Durhamu v Angliji. Lepo vabljeni!
- **V ponedeljek, 31. 3.,** bo v stolnici ob 18.30 slovesna sveta maša ob 35. obletnici skavtskega gibanja pri nas. Daroval jo bo nadškof msgr. Stanislav Zore.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 23. 3.:** 3. postna nedelja
- **Ponedeljek, 24. 3.:** sv. Katarina Švedska, redovnica
- **Torek, 25. 3.:** **Marijino oznanjenje, slovesni praznik**
- **Sreda, 26. 3.:** sv. Evgenija, mučenka
- **Četrtek, 27. 3.:** sv. Peregrin, redovnik
- **Petek, 28. 3.:** sv. Milada (Marija Praška), devica
- **Sobota, 29. 3.:** sv. Bertold, redovni ustanovitelj
- **Nedelja, 30. 3.:** 4. postna nedelja

SVETOLETNA MOLITEV

Nebeški Oče, vera, ki si nam jo dal v svojem Sinu Jezusu Kristusu, našem bratu, in plamen ljubezni, ki ga je Sveti Duh izlil v naša srca, naj v nas prebujata blagoslovljeno upanje v prihod tvojega kraljestva.

Naj nas tvoja milost preobrazi, da bomo marljivo gojili seme evangelija, ki bo prekvasila človeštvo in ves svet, ko zaupno pričakujemo novo nebo in novo zemljo, v katerem bodo premagane sile zla in se bo za vselej razodela tvoja slava.

Naj milost jubileja v nas, romarjih upanja, oživlja hrepenenje po nebeških dobrinah in na ves svet izliva veselje in mir našega Odrešenika.

Tebi, blagoslovljeni in večni Bog, bodi hvala in slava na veke vekov.
Amen.

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30.

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim, 15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)